

Bérmestelen levelek el nem fogadtak.

Előzetési árak:

Helyben házhoz hozva, vagy
vidékre postán küldve:
Egyes levelek : 7 fr. 50 k.
Féléves : 30 " 50 "
Negyedéves : 20 " 50 "
Futárjára egész évre 20 frank.

Egyes színi ára 5 fr. a kapható
a kiadókban van a Brassó Császári
színház kiadókban.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E M K E. brassói megválasztmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek
hivatalos közlönye.

Hirdetések felvétele a kiadó-
hivatalban

Hirdetések díja:

4 hebesítő gíműndor vagy
annak helyébe 6 kr. Nagyból
és alábból hirdetésekkel be-
rekesztve. Minden egyes hirdet-
mény ára 1000 k. Kiseb-
b helyűleg 500 k.
Nyitási költsége 200 k.

Hirdetők és Nyitási díj
előre fizetendő.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kolozsvár-utca 26. szám alatt.

hová a lap szellemi részét illető közlemények juttatandók.

A szerkesztési feladatok:

Kérjük a lapot a szerkesztési feladatokra.

Kérjük a lapot a szerkesztési feladatokra.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolozsvár-utca 26. sz.

Ide küldendő az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Liszt.

Valóban különös az, hogy a Liszt
cím kerüljön a vezércikk fölé.

De nemcsak jótékni az ember, ha-
nem kenyérel is. A kenyér pedig lisztből
készül, és a tárgy elég méltó a címhez.
— Tanulmány a magyar lisztéről van szó,
a melyről a cseh papjáról tudni sem
akarnak.

Mióta az új cséhek a trombitások
házában politikát játszanak a szép Gregor
és Éim urak földét guzának a szép hely
fium magyar lisztben, azóta ezt a thé-
mat fognak veteték föl a hírlapok.

Arról van szó ugyanis a cseh világ-
ban, hogy a magyar élen káros befolyást
gyakorol az őszibarackban a túlsúlyra
töröszek.

Mindenestére merészség az ő fantáziáját,
ha ilyenek állítanak, mert hazánk jogai
még addig sincsenek fejlesztve, a meddig
kellene terjedniük.

Ezért aztán a csehek nem akarják
beengedni a magyar lisztet és azt gúnyolják
két néhany hevesverőre úgy, hogy ezen
cikkeket a fogyasztók mellőzzék, a keres-
kedők ne vásárolják.

Enek a haláloságnak ugyan ezeidig
még lisztben közömbösödve nem lett,
a neményben Csahozsághoz az import
mindig a régi a fogyasztás a magyar
lisztnek, akkora mint a régi.

Óka ennek egyszerűen a list két
mindsége, jóvalta és a szállítás olcsósága.
De az eszközök ujjában, a melyről

megtanadják ezt a cikkeket, olyan jellegű,
hogy nem lehet némi hallgatni rá.

Ujjában ugyanis társadalmi utón és
politikai téren is nyomást akarnak gyakor-
olni a cseh fogyasztókra.

A pénzügyi bizottságunkban, pár nap-
celőztől föl is vetették a kérdés, hogy
mint szándékunk tenni kormányunk a
csehekkel szemben — A kereskedelem-
ügyi miniszter megnyugtatóan köz-
jelentette, hogy az egész házja és az
egész hűtő csak nehány ember mintozás-
a, és hogy az osztrák kormány figyelem-
mel fogja kísérni az esetet a ha komoly
lepersé volna szükség, saját jóváhagyó
megírás az iránteskedések.

Mindenestére úgy helyes volt az,
hogy ezeidig részünkkel semmi komolyabb
és nyomtatkozik lépés nem tétetett,
mert az bizonyos meg helyben fellépett
volna a cseh országban.

De komolyabb jellegű nem is szabad
ölténia a dolgoknak.

A magyar lisztet sosem mint "tökéljára
rá a trombitás" népre. "Megvárásjára az
magától is a lisztet, mert a gombócokat
külömben nem lesz miből megenni."

Nem kénszerítette volna senki a cse-
hek, azért hogy a magyar lisztet meg-
vegék.

Ók maguk vannak rávalva arra.

Ha tehát néhany úgy tetszik, mondja-
nak le a kenyér évszázad és egyének a
mit ott kapnak — hisz náluk úgy is
kellott gyártnak: áveget!

Hogy azonban azaz kijelentés ig-
zoljuk, hogy a dolgok komolyabb jellegű
előt voltak, elutni nem szabad, arra nézve
csak a vámszövetségre hivatkoznak —
Magyarországi Ausztriával vámszövetség
ben.

A ki ezen viszony és ezen törvényes
állapot ellen tesz, azt szigorúan kell
fogni.

De sértő lenne és megalázó Magyar-
országba, ha Ausztria nem lépne föl sa-
ját hatáskörében minden olyan igazság
ellen, mely az államközösséget sérti s főleg
a mely egyenrangú társa Magyarországgal
ellen intézkedik.

Mert ha ott hiányzanak az erő, akkor
Magyarországi sérti érdekében kellene
cselekedjék s ezen esetben jól intézkéd-
hetne, melyek az osztrák birodalom-
lónak volnának kelméleik.

Akzt visszatartással kellene önként
s az az osztrák ipar erősen megnyí-
lóne

Addig azonban sem van hátra és azt
hisssük, hogy egy két ember lármája, ki
személyes karrierjét akbar megállapítani,
egy, mint itt nélnék, az oláh politikai
széllármáj — nem foglalk az két birodalom
egyetértésé megháborítani.

Addig még egy pár millió magyar
lisztből készített jó gombócztól jól látnak
a lármázó csehek.

Gmbocz

Fogarasi állapotok.

A Budapesti Hírlap folyó év
nov. 1-én kiadott 302. számában ezen cím
alatt az alábbiakat árt. Nem lehet tudni mi
vezette az illetőt, ki ezen alábbi cikkeket írta,
de egy képtelenségűség volt, hogy Fogarasi-
ról hírlapban ezeket kiadja. A cikk az:

Fogarasi vármegye túlnyomulag oláh, ki
részben szász és csak némely hivatalban főlg
magyar. E kényes helyen Horváth Mihály volt
a főispán, bátyja Horváth Gyula képviselőnek, ki
először lett a Szapáry-marok ellen for-
ragas a szászoktól kötött pakumban
nekik több ezer főspánig jött a Buzsanyi-
között kiáltott a az oláhok Magyar Államát
kérni, nyilván, hogy Buzsanyi utól meg-
szabadítsanak.

E párbeszéd az és lényegét nem
ismertük, tehát nem tudjuk, kinek van igazsá,
hanem ez a régi meggyőződés, mint alább le-
van íra. Közigazgatási reform, jöjjön el
a tozardók, hogy ne legyen zavar és nem-
zetiségi viszály a hazában! Az alábbi közle-
meket csak azt jegyezzük meg, hogy
szándékát alakra par, hogy a fogarasi
előzetek némi igazsá, midőn a megyei tiszt-
viselőktől ol árja venni a szavazatát az al-
párti jelentés felét, mert a gyűlöletben
törvényes mandátumát és szavazati jogát
mindenkül elhat, de viszont a listára ezírá
rendelete sem fogynék, mert a megyei tiszt-

TÁRCSA.

Az 1848—49-i országos ek-
lytár.

"El ne feleld a morót,

"El ne feleld a bírtak eladót."

Ezt a verset, társak Vörösmartyék fordí-
tottak angolból és tette közre az ötven év
elője és akkor mindenki tudta, hogy tinek
szól és mit jelent ez?

Olyan sor ez, hogy kereste kellene fog-
lár, hogy minden magyar ember szobája fi-
gura füzessze fel örökös függelével.

Mert lehet valaki a fönnálló törvények
alap becsületes hűre az uralkodóknak, a
monarchának legelértelmezhetlen végéig, lo-
keszetheti a királyt, híven, hogy Páneros
József érdemesebb azt, mint Mátyás óta bá-
nyeli elide; de minson olyan ár, a miert szá-
mál volna földünknek 48—49-i küzdelem em-
lékeit, mert viszont ez a küzdelem képi négy
század óta folyott életünk és az talán egész
törtelmünk — legteljesebbben követni.

Előtt hál bála és kegyelet Bontán, Bos-
nyai, Thokoly, Bákóczy nevelnek, de mindezek
dialadai nem voltak teljesek. Egyedül csak a
48—49-i mértékes bizonyította be, hogy ord-
beszédet vagynak Ausztriával.

Es ha, mert ennek el kell követniük
valamikor, hisz küzdelem, egy nagy nemzetiség
háború után, o nemzetiségnek nemcsak a po-
litikai, de a hatalmi vezetése is a mi kezünkbe
kerül, ennek a szerencse, természetesen fordít-
tunk is a 48-iki események tette le az alap-

ját. Ebből a földrajzi és politikai ki, kézen
ok, hogy emek folyék körök emlékeinek na-
válása egyáltalán némi elcsúszhat az urak-
kodókat iránt elváltat kötelezettségüknek.

Biztosan tisztelet tartom annál fogva,
hogy az újabb nemzedék ez időt külszár-
nak mintegy általa templomait egyeznek
emléket összegezve a az varázslatos emléktá-
runkban.

Sokszor eszembe jut egy hajdani gazda-
sági szaklapunk név jelzása:

"Hozzuk megadásunkba helyes ar-
ányokat."

Helyes arányokat! Igenis, ez elvett kö-
szeme adott tartalmát a legközvetlenebb népek-
nek, de annak inkább a szociológusoknak. Ne-
mőrtük ki a kérdés jövedelmek, a földművelő
vagy a kereskedő sárgasára. Tartunk
helyes egyensúlyt azt abban, mi a leg-
hasznosabb? és azt szerencsét a legelőbb.

Egyes varosok monográfijaira, egyes
számkok leírására, a miket senki sem olvas-
tunk sok ezreket, hán szakszerűt megjelölő
összegeket, ahány ki adtunk, hogy a
hármunk mily a gorba hely, hogy a ház-
nak milyen a veres, pipás, dolánytörté-
lete és talán mégis oly ága a tudásnak,
melynek emlékeidbe nem vonjuk meg
nemzeti lélek, füzöltségünk alapját, sem
pedig az európai tudományok világát mozgató
nagy kérdések megoldásának dísz verseny-
ben résztvevőnek.

A létező valóságunkon általánosan ver-
senyben munkálkodó és a külsőli tudatunk
szokása lesz arra, hogy látás-fülünk közben
egy megállítsa, a főemből idézett fölirat,

melyet az állandó országos eklytárban hom-
loktatva vélnék fölveszdenek, nagy arany
bátrak eltek:

"El ne feleld a mezőt, a hol érted a
bátrak eltek."

Es erre egy olyan helyi hova legrak-
masabb, a midőn éppen kiderik tárgyára a lét,
a várszéllet előtt királyi palotában. Tavál a város
már zajlik, az idővel, ábrándok és kedvet
melyében, a szemelőtt egy a kőből hangulat-
és időt nyeri az emléket földi kegye-
letes emlékeidbe való elmerésére.

Talán csak föltételesem mondomon, hogy a
budapesti várszéllet előtt?

De talán még is: mert különös az, hogy a
történelmi föltételesem mellett elcsúszhat
jelenségekkel találunk meg a j. árdán.

A gyönyörű halja leggyőze az erősebbel, a
kisebb a nagyobb, a személyes helyi érdek
az országos, német Destergom Budapestet,
Ard, Kolozsvár Budapestet.

Mert ez utóbbi két város is győzték
kelte a 48—49-i szabadságharc emléktárgy-
át. És a föltételesem mellett elcsúszhat
jelenségekkel találunk meg a j. árdán.

Minden magyarországi környezetű bíró magy-
arokat el kellene tennék. Nem azért, hogy
a mi el öröklött emlékeinket 1848-49 fogna-
rad, midőnt összegezünk s összehajlítunk
egyesen tárgyól egy piramisok állítsa-
nak. Ma a személyes, esztét, vagy országos
helyi érdek. Egy zászló s az dardus törpe,
hírék, erélye nem csúszhat. Az országos
győzelemében elég, ha egy tárgyól egy pá-
dány van meg, ha az ország több vidéknek
nagyobb központjánál alakul egy-egy győze-
t.

szerepel, a siker nagyobbnak lenne a az országos
győzelemén teljesülne mind, mintha a győze-
s csak egy központból indult ki.

Hogy akár egy esztét, vagy egy egyes
ember, akár egy város képművelő tartson talál-
között szabadságharcunkhoz fömmaradt és
kétszertelenné hitelen néhany darab emléktárgy-
ok, fogynak vagy ruhadarabok, esztét egy
his nemcsak elfeledtetni, a mint hogy az ig-
is van, ez ellen csak senki kifogást nem tehet.

De vajon ki tartaná helyes választásnak,
ha annak idején az alapítók a nemzeti mu-
zeumot nem a fővárosban, hanem például
Brassóban állították föl? Egyedül azon érve tá-
maszkodva, hogy — legyen valamine Brassó-
nak.

Ugyancsak ez hangolatsza mellett az
akkor-miót lehetne Pozsonyba, a nemzeti mu-
zeumát Temesvárra, az országgyűlési üldözde,
a műcsarnokot Debreczenre helyezni. S így
torább.

Agyartur okoskodással lehetne alkalommal
a régi gedűket csak elnémet, hogy jobb ha
személyes van a bírtok, mert ha a jó elv
szelhetők, a többi nem marad. De talán
ma, ma nem kétszertelen bőrből bizonyít-
gatjuk, hogy mi a nagy központ föltétele,
a nemzeti életben? Német- és Osztrákország
csak azért lehet szaxadatok az apró darab-
okra szaxadatokban és magálai hely-
száron tartani, mivel az egész legelőbb és
legelőbbé kapcsa — a nagy központ — hiány-
zótt mindenképpen.

Készíthetünk szerencsén töltimény, hogy
hátszázalék van egy oly központja, mely
most már nagyvárosnak fogynak a kint minden

